

ขอเชิญเข้าฟังการสอบวิทยานิพนธ์

ระดับปริญญาโท สาขากฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ

เรื่อง

“มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลกิจการประกันภัยต่อของ
บริษัทประกันวินาศภัยไทยโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ”

ผู้สอบ นายภาณุกร เจริญลิขิตภิน

กรรมการสอบ ศาสตราจารย์พิเศษ สิทธิโชค ศรีเจริญ
ศาสตราจารย์ ดร. กำชัย จงจักรพันธ์
อาจารย์ นวรัตน์ กลิ่นรัตน์
อาจารย์ อติสร พิพัฒน์วรพงศ์

วัน-เวลา **31 ก.ค 61 เวลา 13.00**
สถานที่ **ห้อง 414 คณะนิติศาสตร์ มธ.**

บทคัดย่อ : การประกันภัยต่อเป็นสัญญาประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยต่อจะโอนความเสี่ยงภัยให้แก่ผู้รับประกันภัยต่อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้รับประกันภัยต่อกระจายความเสี่ยงภัยจากสัญญาประกันภัยที่ได้รับประกันภัยไว้และสามารถรับประกันภัยได้ในจำนวนที่มากขึ้น ทั้งนี้เมื่อเกิดความเสียหาย หรือภัยพิบัติตามที่สัญญาประกันภัยต่อกำหนดแล้ว ผู้เอาประกันภัยต่อย่อมมีสิทธิได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันภัยต่อ

ในกรณีของประเทศไทยนั้น บริษัทรับประกันวินาศภัยเลือกทำสัญญาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อในต่างประเทศเพื่อกระจายความเสี่ยงภัยที่ผู้รับประกันภัยในประเทศไทยได้รับประกันภัยไว้จากผู้เอาประกันภัยในประเทศทั้งสิ้น ทั้งนี้ ในกรณีที่เกิดความเสียหายขึ้นตามสัญญาประกันภัยต่อและผู้รับประกันภัยต่อปฏิบัติตามสัญญาประกันภัยต่อย่อมไม่มีประเด็นใดให้ต้องพิจารณา แต่หากผู้รับประกันภัยต่อปฏิเสธหรือบ่ายเบี่ยงการชำระค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยแล้ว การปฏิเสธหรือการบ่ายเบี่ยงดังกล่าวย่อมทำให้ผู้รับประกันภัยและตลาดประกันภัยในประเทศไทยไม่มีหลักประกันใดหรืออำนาจใดที่จะมั่นใจได้ว่าผู้รับประกันภัยต่อจะปฏิบัติตามสัญญาประกันภัยต่อได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงประเทศไทยเกิดภัยพิบัติอุทกภัยครั้งใหญ่ในพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทยช่วง พ.ศ. 2554

จากการศึกษาเบื้องต้น ผู้ศึกษาพบว่า ภายหลังจากวิกฤติอุทกภัย พ.ศ. 2554 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการประกันภัย ได้ประกาศมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลกิจการรับประกันวินาศภัยโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศเพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2555 โดยกฎหมายดังกล่าวกำหนด หลักเกณฑ์ที่ควบคุมบริษัทผู้รับประกันภัยในไทยเท่านั้น ซึ่งแตกต่างกับต่างจากมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลกิจการประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัยโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศของต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และสิงคโปร์ ซึ่งมีมาตรการในการกำกับดูแลผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศโดยเฉพาะ และยังมีมาตรการในการเยียวยาและป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะกรณีภัยพิบัติ

จากการศึกษาทำให้ผู้ศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการทางกฎหมายในต่างประเทศแล้วประเทศไทยยังไม่มีมาตรการกำกับดูแลกิจการประกันภัยต่อโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ ทำให้ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศมีอิสระในการรับประกันภัยต่อในประเทศไทย และไม่ต้องดำเนินการวางหลักประกันหรืออยู่ภายใต้กฎระเบียบของรัฐเช่นต่างประเทศ ทั้งนี้เมื่อศึกษามากขึ้นจะพบเงื่อนไขสำคัญสองประการที่ส่งผลให้ประเทศไทยยังไม่สามารถกำกับดูแลกิจการประกันภัยต่อโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศได้อย่างเต็มที่ กล่าวคือ ประการแรก ประเทศไทยยังมีเงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลให้ตลาดประกันภัยในประเทศยังเป็นตลาดประกันภัยขนาดเล็กโดยปราศจากผู้รับประกันภัยต่อในประเทศ และประการที่สอง ประเทศไทยยังมีเงื่อนไขทางด้านอำนาจต่อรองของตลาดประกันภัยในประเทศที่ทำให้ผู้รับประกันภัยในประเทศยังคงต้องเอาประกันภัยต่อไว้กับผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ

โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลผู้รับประกันภัยต่อของต่างประเทศเพื่อให้เข้าใจถึงประวัติการประกันภัยต่อ องค์กรกำกับดูแลกิจการประกันภัยต่อลักษณะรวมถึงมาตรการทางกฎหมายที่ใช้กำกับดูแลกิจการประกันภัยโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศในประเทศนั้นๆ โดยได้ย้อนกลับมาศึกษาประวัติการประกันภัยต่อ องค์กรกำกับดูแลกิจการประกันภัยต่อลักษณะรวมถึงมาตรการทางกฎหมายที่ใช้กำกับดูแลกิจการประกันภัยโดยผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศของประเทศไทยเพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างและเงื่อนไขสำคัญของประเทศ เพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจและสามารถนำเสนอข้อเสนอแนะที่อาจนำมาปรับใช้ตามสภาพการณ์ของประเทศในแต่ละช่วงและรวมถึงในอนาคตด้วย โดยนำมาตรการทั้งทางด้านกฎหมาย และมาตรการขององค์กรที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และประเทศสิงคโปร์ มานำเสนอเป็นลำดับช่วงเวลาในรูปแบบของการเพิ่มเติมหรือแก้ไขกฎหมายในประเทศ

Keyword : ประกันภัยต่อ, ผู้รับประกันภัยต่อ, ผู้เอาประกันภัยต่อ